

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Quænam è terræ motibus documenta sumi poßint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

tur in clade. Iam instaurato ubiq; metu, denuo
deserta tecta, remeatumq; ad campos. Nuncia-
tum etiam è citeriore Calabria, in agro Nuc-
riano pluisse grandinibus tanta mōlis, ut dua-
rum librarum pondus explerent. quibus ani-
mantes non pauca sub Dio exanimata, quasi
lapidatum esset de celo. Grandines quoq; visas
subuirides, veluti spem facerent melioris for-
tune. Quamquam si rationes expendimus, spes
in metum euadit: neq; alia spes affulget, nisi de
qua poeta. *Aeneid. 4.*

Hunc ego si potui tantum sperare
dolorem.

C A P V T XX.

*Vtilissima, in terra motibus, rerum ca-
ducarum contemnendarum mor-
talibus exhiberi monimēta.*

1.

P

Oterimus & nos, enimuerò &
debeamus eiusmodi, longèque
atrociorem expectare tempesta-
tem, quam Ioël, his verbis prædixit: *A
facie eius contremuit terra, moti sunt cali:
sol & luna obtenebrati sunt, & stelle retraxe-
runt splendorem suum. Et Dominus dedit vo-
cem suam, ante faciem exercitus sui: quia mul-
ta sunt nimis castra eius; quia fortia, & fa-
cientia*

cientia verbū eius: magnus enim dies Domini,
& terribilis valde: & quis sustinebit eū? Nunc
ergo dicit Dominus: Cōuertimini ad me, in toto
corde vestro, in ieiunio, & in fletu, & in plāctu:
dum tempus est conuersionis; erit, cū ira
Dei non poterit ampliū mitigari. Si enim,
in hac vita, Georgi⁹ Abbas, vidit aliquan-
do Christum à tot millibus Sanctōrum, de-
nique nec ab ipsa sua Matre potuisse miti-
gari, quantò minus poterit mitigari, in die
ira? Hi maximi sunt fructus, qui è terræ
motib⁹ vel factis, vel meditatè cogitatis o-
riuntur; vt scilicet per eos intelligamus. 1.
Peccati grauitatē; 2. Dei peccato irascentis
æquissimam indignitatem. 3. Eiusdem, in
ipsa ira, erga suos, bonitatem. 4. Christi au-
thoritatem, ac potestatē. 5. Vltimi iudicij
formidandā faciem. 6. Pœnitentiæ neces-
sitatē. 7. Terrarū, quas tantopere ama-
mus, calamitatem; ac prōinde, vt à terra
morientium ad terram viuentiū; à creatu-
ris ad Creatorē cōuertamur. *Vberibus ma-
tres absinthia tetra medentes* illinere solent,
vt adultiores liberos fastidio absterreant.
Illinit & terris Deus suas amaritudines, vt
cælū quæramus. Quid enim, stat terra? sed
nō ita, vt non possit cōcuti atq; moueri. E-

Moseus
Euirat. in
Prat. spir,
cap. 50.

M m rigun-

riguntur palatia, sed sæpe vno momento deiiciuntur. Surgunt in altū turres? tantò profundius cadunt. Florēt, gaudent, iubilant pagi, arces, vrbes? Sed ecce, vno terreatu hauriuntur, sepeliuntur, in cinerem rediguntur. Sic opes, sic honores, sic voluptates, sic ipsi homines euanesçūt. Ergo, *Psal. 43.* *fily hominum vsquequo grani corde? vt quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?* Paradisum peccato primi parētis amifistis, in terris; pater mendacij vos decipit, si quis iam vobis, hīc Paradisum promittit.

§. I I.

Paradisus mendax, mundi imago.

Paul. Vener. lib. 1. cap. 28. Orient. hist. In Persidis regno, tyrannus quidam, Alaodinus dictus, vt memorat Paulus Vener. lib. 1. cap. 28. Orient. hist. tōsque sicarios, quos Assassinos vocant, hoc astu sibi adiunxit. In valle quadam amoenissima, & præruptis cincta montibus, paradisum omni deliciarum genere, qualem suis Machometes promittebat, instruxit. In faucibus, per quas solus patebat aditus, arcem extruxit munitissimam, ne cui accedendi potestas esset, præterquam conscijs. Affirmabat interim, se clauēs Machometici paradisi habere, & potione
sopo-